

AKP'den istifa eden vekil Yeneroğlu'ndan çok konuşulacak sözler

**- CUMHURBAŞKANLIĞI SİSTEMİNE
MAALESEF DESTEK VERDİM**
- BEYEFENDİ DE SONUÇTA BENİM TAVRIMI BİLİYORDU
- SON ÜMİDİMİ 31 MART'TA YİTİRDİM

AKP'den istifa eden vekil Yeneroğlu'ndan çok konuşulacak sözler

18 Kasım Pazartesi 2019 09:06

Mustafa Yeneroğlu, istifasının ardından yeni yol haritasını, AKP içindeki muhalefetin sesi olan Karar gazetesine anlattı.

Bir süredir AKP politikalarına muhalefetiyle bilinen AKP İstanbul Milletvekili Mustafa Yeneroğlu önce partinin üst yönetim organlarından olan Merkez Karar ve Yönetim Kurulu üyeliğinden daha sonra da AKP'den istifa ettiğini duyurmuştu.

Mustafa Yeneroğlu, istifasının ardından yeni yol haritasını, AKP içindeki muhalefetin sesi olan Karar gazetesine anlattı.

Siyasetteki yeni yol haritasını anlatan Yeneroğlu **"Türkiye'deki merkez siyasette ciddi bir boşluk var. Güçlü bir demokratik blok kurulmalı"** dedi.

Karar yazarları Elif Çakır, Ahmet Taşgetiren ve Yıldray Oğur'un sorularını yanıtlayan Mustafa Yeneroğlu'nun röportajının özeti şöyle...

Ahmet Taşgetiren: Zor zamanda konuşmak zordur. Bir politikacının kendi partisi içinde, partisinden farklı şeyleri konuşması da zordur. Siz bu iki zoru yaşayarak partinizden koptunuz. Buna geçmeden önce sizin hikayenizden başlayalım isterseniz. Nereden yola çıktı Mustafa Yeneroğlu?

Mustafa Yeneroğlu: 1975 Bayburt doğumluyum. Babam 1973'te Almanya'ya gitmiş. Ben, ablam ve annem Bayburt'ta kalmışız. Bir gün babam köye izne geldiğinde annemi tarlada çalışırken görüyor, bana da köyde bakacak kimse yok. Benim

bir daha oğlum olacak mı diye almış, bizi Almanya'ya götürmüştü. Böylece bir yaşımdan itibaren Almanya'da yaşadım. Şartlarımız farklıydı; dört kardeş, anne baba 34 metrekarelik bir evde büyüdük. Ufak bir odamız, iki ranzamız vardı. Ben 18 yaşına gelene kadar o evde oturdum. O küçük evde misafirimiz eksik olmazdı. Akşama kadar sigara içerlerdi. Sigaraya karşı nefretim oradan geliyor. Ama mutluyduk, çocukluğumuz çok güzel geçti.

“TAYYİP BEYİ DE İLK ORADA TANIDIM”

Yıldıray Oğur: Babanızın işi neydi orada?

Mustafa Yeneroğlu: Babam önce Ford fabrikasında çalışıyordu, Köln'e giden Türklerin ekseriyeti gibi. Sonra 1982'de oradan ayrılıp Deutz fabrikasında çalıştı. Fabrikada o zaman ekonomik sıkıntılar vardı. Almanya da ekonomik kriz sebebiyle Türkleri geri dönmeye teşvik ediyordu. Babam geri dönmedi ama 3-4 yıl işsiz kaldı. 1986'da çok bunalmış olmalı ki Başbakan Helmut Kohl'a içinde bulunduğu koşulları anlatan, “Ben çocuklarımı okutmak zorundayım” diyen bir mektup yazmış. Cevap da geldi. Mektubu aldığını, okuduğunu, sevdiğini ve Köln Belediyesi'ne ilettiğini, orada arkadaşlarının kendisine yardımcı olacağını ifade etmiş. Böyle bir tarz yoktur aslında Almanya'da.

Ahmet Taşgetiren: Türk usulü olmuş.

Mustafa Yeneroğlu: Bunun üzerine belediyeden aradılar. Babamı bahçıvan olarak belediyeye aldılar. Emekli olana kadar orada çalıştı. 2016'nın ocak ayında da vefat etti. Eğitim konusuna önem veren biriydi. Milli Görüş teşkilatlarına gider gelirdi devamlı olarak. Beni hafızlık için Köln Fatih Camii'ne gönderdi. Altı yaşında her gün tramvaya binip evimizden on altı durak uzaklıktaki kursa gidip geldim.

Yıldıray Oğur: Siz hafız mısınız?

Mustafa Yeneroğlu: Yarım hafızım. Mehmet Demirhan Hoca vardı, eski metotlarla eğitim veriyordu, belli bir noktadan sonra ayrıldım. Tayyip Beyi de ilk orada Köln Fatih Camii'nde 10 -11 yaşlarındayken tanıdım. Tayyip Bey o sırada Beyoğlu Gençlik Kolları Başkanıydı. Gençlik teşkilatının programları için geliyordu Köln'e. Caminin lokalinde rahmetli Akgün Erbakan ile sohbet ediyorlardı. Biz de tabii çocuklar olarak etraflarında oturur onları dinlerdik. Toplumun tüm kesimleriyle hep içli dışlı olsam da diyebilirim ki benim bütün hayatım Milli Görüş teşkilatlarında geçti. 1993 yılında daha 17 yaşındayken Milli Görüş teşkilatlarının MKYK üyesi oldum. Ayrılanaya kadar da MKYK'nın en eski üyesi bendim. Teşkilatın hukuk işleri birimini kurdum. 1991'de Milli Görüş olarak Avrupa'nın en büyük salonunda bir kongre yapacaktık, resmi organizasyonun başı bendim ama 16 yaşındaydım.

Ahmet Taşgetiren: Hukuk okudunuz değil mi?

Mustafa Yeneroğlu: 1995 yılında hukuk okumaya başladım. Fakat 15-16 yaşında hukuk ile iç içe olmaya başlamıştım. O zaman dil bilen insan yoktu, biz dil bildiğimiz için her işe koşturuyorduk. Amnesty International'e üye olduğumda 13 yaşındaydım. Harçlığımdan 5 mark aidaat ödüyordum. Greenpeace'e üye olmuşum. Sonuçta kozmopolit bir ortamda yaşıyorsunuz. Biz kendi mahallemizde maç yapardık. İtalyanlar, Faslılar, Yunanlılar, Yugoslavlar. Alman bulamıyorduk doğru dürüst. Başka mahallelerden Alman getiriyorduk Almanlara karşı milli maç yapalım diye. Okulda 30 küsur milletten insan vardı. İkinci Dünya Savaşı sonrası her türlü güç birikimine karşı anti-otoriter bir eğitim sisteminde okuduk.

Yıldıray Oğur: Alman siyasetinde kendinizi hangi partiye yakın hissediyordunuz?

Mustafa Yeneroğlu: Sosyal Demokrat Parti'ye üye olmuşum 16 yaşında. Köln'de sosyal demokratlar çok güçlüydü. Sosyal liberal düşünen bir gençtim. Helmut Schmidt'in çizgisini çok beğenirdim. Willy Brandt bir efsaneydi tabii. Yahudi soykırımı anıtının önünde diz çökmesi o zamanki nesil için çok etkileyiciydi. Tabii bizim neslimiz 1990'dan sonra Alman bayrağı gördü. Ben ilk defa 1990 yılında büyük bir Alman bayrağı gördüm. İlk gördüğümde ürkmüştüm. Çünkü Almanya'da milliyetçilik bastırılmış bir duyguydu. Yeşiller 83'lerde yeni çıkıyorlar. Kurulu düzene kalkıyorlar. Kazakla, spor ayakkabılarla parlamentoya giriyorlar. Sisteme başkaldırıyorlar. Ve Alman milliyetçiliğini yerden yere vuruyorlar, çoğulcu toplum düzenini savunuyorlar. Çok beğenirdik.

İLK SORUNLAR NE ZAMAN BAŞLADI

Elif Çakır: Peki, AK Parti ile ne zaman kesişti yollarınız?

Mustafa Yeneroğlu: Aslında Refah Partisi'nden sonra bizim bir partimiz olmadı, o zamanki romantik gençlik idealleriyle tabii. Ben 2002'den itibaren Tayyip Bey'e Avrupa'daki Müslümanların meseleleri, AB hakkında çok sayıda rapor yazdım. Daha öncesinde avukatlarıyla tanışmıştım, AİHM'ne giden davalarda yardımcı oluyordum. Yurt Dışı Türkler Başkanlığı'nın kurulmasını istedik ısrarla. 2006 da ikna edebildik, 2010'da nihayet kurulabildi. Sonra 2011'de milletvekiliği konuşuldu. Fakat sonuçta 11 Eylül sonrası havasında takip ettiğimiz yüzlerce dava vardı, bir taraftan Milli Görüş teşkilatının yasaklanmasıyla ilgili Almanya adına hukuk ayıbı olan baskılar vardı. O zaman bütün bunları bırakmamız doğru olmazdı. Konu uzamadı. Sonra 17-25 Aralık'tan iki hafta sonra beni çağırdı Tayyip Bey. Gece genel merkeze gittim. Tabii çok gergindi, olan biteni anlattı. Ben “sürpriz mi oldu” dedim. Bu soruma biraz kızdı. Sonuçta biz Almanya'da bu gruba karşı hep mesafeli dururduk. Bize çok milliyetçi gelirlerdi. Hatta üniversitede gıcıklık olsun diye “Selamun aleyküm” derdik, bozulurlardı, “Merhaba” diye cevap verilerdi. Mesafeli dururduk. Bize çok milliyetçi ve gizli ajandalı gelirlerdi. Neyse o

görüşmede Yurtdışı Türkler Başkanlığı'nı önermişti bana Tayyip Bey. Tabii çok parçalı yürütülüyordu devlette yurtdışı Türklerle ilgili birimler. Ben ancak tüm birimlerin koordinasyon ve senkronizasyonu ile başarılı olabilirim, aksi takdirde olmaz demiştim. "Dur bakalım, seni başbakan yapmayacağız" dediğini hatırlıyorum. Gülümsemiştim. Tabii kabul edemedim. Sonra 2015'in Şubat ayında Mustafa Şentop hocam aramıştı adaylık konusunda. Sonra Tayyip Bey ile görüşmemizde artık sorumluluk üstlenmek istiyorsan gel, bu sefer de gelmezsen eleştirilerini ciddiye almam, dinlemem seni demişti. Bunun üzerine arkadaşlarımla istişare ettim. Ve aday oldum.

Elif Çakır: Milletvekili oldunuz ardından da Meclis'te İnsan Hakları Komisyonu Başkanı. İlk sorunlar da galiba o zaman başladı değil mi?

Mustafa Yeneroğlu: Doğrusu ben her zaman aynı noktadaydım. Bende bir değişiklik hiç olmadı. Hep partimin kuruluş ilkelerini savundum. Doğru bildiğimi partinin ilgili ortamlarında hep söylemişimdir, bunun en asgari ahlaki gereklilik olarak gördüm her zaman. Kasım 2015'da İnsan Hakları Komisyon Başkanlığına seçildim. Kamu idaresinin yanlışlarına, özellikle insan hakları ihlallerine hep tepki gösterdim, komisyonun yetkilerini kullandım. Zannedersen 2017'nin Nisan ayıydı. Van Gevaş'ta mantar toplayan köylülere işkence iddiaları için suç duyurusunda bulunmuştuk. Birileri devamlı bu olayları kapatma derdindeydi. Halbuki bu yaklaşımları hem hukuk içinde görevini yapan güvenlik güçlerimize haksızlık hem de ülkemizin itibarını zedeliyordu. Tabii o dönem buna benzer olaylar artmıştı. Biz de bunlarla ilgili yasal ve ahlaki sorumluluğumuzun gereği olarak suç duyurularında bulunuyorduk, açıklama yapıyorduk. Bu durum üzerine arkadaşlar tabii rahatsızlıklarını bildirmişler. Komisyona katılmayan bizimle aynı karede görünmek istemeyen arkadaşlar da oldu elbette. Bunun üzerine ben Beyefendi'ye istifamı arz ettim. "Ben tutumumdan vazgeçemem, sonuçta bunlar ilkesel tutum, AK Parti'nin de olmazsa olmazları. Fakat burada bir rahatsızlık söz konusuysa, genel irade buna aykırı düşünüyorsa, rahatsızlık vermek istemem" dedim. O kabul etmedi, dönem sonunu bekledi.

"BEYEFENDİ DE SONUÇTA BENİM TAVRIMI BİLİYORDU"

Elif Çakır: Van Gevaş, Büyükaada, Deniz Yücel, Osman Kavala davası gibi Türkiye'de hukuk mağduriyetleri oluşturan davalara tepki gösterdiniz. Bunlar rahatsızlık oluşturmuştu. İnsan Hakları Komisyonundan da ayrıldınız. Bu eleştirileriniz biline biline, MKYK üyeliğine getirildiniz.

Mustafa Yeneroğlu: Evet, Beyefendi de sonuçta benim tavrımı biliyordu. 2018 seçim sonrasında MKYK üyeliğine getirdim. Elbette ki MKYK üyeliğinde de varlık sebepim oydu; teşkilatımızın verdiği vekaletin gereğini yerine getirmeye çalıştım. Lidere doğru bildiğini söylemek benim anlayışında farzdır.

Ahmet Taşgetiren: Aynı zamanda dostluğun gereğidir bu.

Mustafa Yeneroğlu: Evet, yüze yakın bir rapor yazmışım Türkiye'ye gelişimden beri. Bunları söylemişim anlatmışım. Nasıl bir ülke tasavvur ettiğimi açık yüreklilikle ifade etmişim. Sorumluluğum bu değil mi zaten? Biz kendi ortamımızda katılımcı olmayacaksa, siyasete toplumsal katılımı sağlamamız mümkün mü? Tabii MKYK'ya girdikten sonra ilk toplantı tanışma toplantısıydı. Mahrem ortamın detaylarına girmek istemem. Ama MKYK'da siyasetin müzakere edilememesi kabul edilebilir mi? Özeleştirir olmazsa nasıl yol alınır? Hatalarımızı birbirimizin samimiyetini sorgulamadan konuşamayacaksa nasıl düzeltereğiz? Zaten AK Parti'nin son yıllardaki en önemli sorunu bu.

Teşkilatlarımızda da yaygın olan ciddi eleştirilere öfkeleneneğimize, 'biz nerede hata yaptık', insanlar neden bize sırt çevirmeye başladı sorusunu reddetmenin kime ne faydası olabilir? Zaten ümidimizi yitirmek üzereyken, tutunacak dal arıyorduk. İstanbul seçimleri sonrası daha da maalesef 'biz kendimizi anlatamadık' yaklaşımı. Bir kez de anlatmayalım Allah aşkına, bir kez de dinleyelim. Toplumun derdi ve öncelikleri ne, sadece anlamaya çalışalım. Tamamen korku politikası olan beka söylemi ile karın doyuyor mu? Çocuklara harçlık verilebiliyor mu? Nasıl oldu da geçmişte değişimi, yeniliği ve ümit dolu geleceği konuşarak heyecanlandıran bir parti devletçi statükonun temsilcisi haline gelebildi. Bunları konuşabiliyor muyuz?

Tabii İstanbul seçimleri öncesi sonrası zor bir süreç oldu benim için de. Yeni Zelanda Başbakanı bize her gün insanlık dersi verirken bizim burada katliam görüntüleri yayınıyor olmamız... Taksim'de kadınların yürüyüşü ile ilgili ezanı ıslıkladılar veya ezana tepki gösterdiler şeklinde gerçek dışı bilgilerle kutuplaştırmayı amaçlayan propagandalar... İrkçi Pontus akıl tutulması... Nerdeyse her gün başka bir facia. Hukuki meselelere gelince; ben beyanda bulunduğum konularla ilgili dosyaları mutlaka ciddi manada inceledim. Alman disiplini içerisinde gelmiş bir hukukçu olarak örneğin Osman Kavala'nın 700 küsur sayfalık dosyasını okurum, avukatlarıyla görüşürüm, diğer ilgililerle de görüşürüm ve bu şekilde beyanda bulunurum. Bu çerçevede de kamuoyuna yansıtmadan önce de defaatle de ilgili arkadaşlara rapor yazarım. Burada netice almadığım takdirde ben şuna inanırım, nasıl bir insanı haksız yere öldürmek bütün insanlığı öldürmek ise, bir insanı bir saat haksız yere gözaltında tutmak da bütün insanlığı haksız yere gözaltında tutmak manasına gelmeli bir Müslüman için. Ben bu inançla bunları ifade ediyordum. Ben partimin bu durumda olmasını kabullenmiyordum. Düşüncelerini beğenirsiniz veya beğenmezsiniz ancak bir Taner Kılıç, bir Alpaslan Kuytul, bir Osman Kavala haksız yere cezaevine mahkum edilebiliyorsa, benim anladığım Müslümanlık beni dışarda rahat ettiremez. Evlatlarımızın yüzüne bakarken başımız dik mi, huzurlu muyuz? Bütün arkadaşlarım bunu düşünmeli. Düşünceleri kimse yok edemez. Demokratik devlet risk devletidir. Özgürlüğün aşkına riski göze alamayan devletler diktatörlüğe evrilir. İnsanlık 2400 yıldan beri düşünce suçlusu Sokrates'i mi konuşuyor,

yoksa onu yargılayanları mı? Bu sebeple tarih Ahmet Altan'ı anacak, onu yargılayanları hayırla yad etmeyecek.

“HER GEÇEN GÜN İÇ DÜNYAM YIKILIYORDU, İNANDIĞIMIZ TÜM DEĞERLER ALTÜST EDİLİYORDU”

Elif Çakır: Bir parti yetkilisi eleştirilerini MKYK'da dile getirmede gibi bir açıklama yaptı.

Mustafa Yeneroğlu: MKYK toplantılarının kayıtları nasıl tutuluyor bilmiyorum. Eğer tutuluyorsa zaten o kayıtlarda bu vardır. Ama o arkadaşımız da biliyor ki sonuçta hem MKYK'da hem milletvekilleri toplantısında hem de birebir görüşmelerde bu konuları devamlı gündeme getirdim. Tüm milletvekili arkadaşlarımız bunun şahididir. Doğrusu bu önemli de değil, ülkenin içinde bulunduğu buhranın anlaşılması benim söylediğime kalacaksa varsın bilinmesin. Ben geldim geleli hukukun üstünlüğü, insan hakları, katılımcı siyaset konularında bugün durduğum noktadan farklı bir tutumda olduğumu gören varsa, buyursun söylesin. Tabii kişiye sorarlar, dışarda konuştuğunu nerden içerde söylemezsin. Ümidim tükendikçe eleştirilerimi dışa yansıtım ve artırdım, bir feryad olarak kabul etmek lazım. Çünkü her geçen gün iç dünyam yıkılıyordu, inandığımız tüm değerler altüst ediliyordu.

Yıldray Oğur: Sizinle ilgili böyle bir eleştiri de yapıldı. Burada tweet atıp eleştiriyorsunuz ama siz iktidar partisi milletvekili ve yöneticisiniz. İşiniz burada tweet atmaktan ibaret mi diye.

Mustafa Yeneroğlu: Ben yasama organı üyesiyim. 4 buçuk yıldır Türkiye'deyim. Siyasetin müzakere edildiği bir ortamla karşı karşıya kalmadım maalesef. Samimi ve özeleştiri kültürünü esas alan bir istişare mekanizmasına şahit olmadım Türkiye'de. Benim için zaten en temel problemlerden birisi buydu. Ben yasama organı üyesiyim ama bu sadece kağıt üzerinde, bunun ötesinde ne milletvekilleri anayasal göreve uygun bir gündeme sahip olabiliyor ne de toplum yasama organı üyelerini kayıtlı sorumlulukları üzerinden değerlendiriyor. Biz ne yasa yapıyoruz ne de denetim görevimizi ifa edebiliyoruz. Milletvekillerinin çok büyük bir ekseriyeti pasif. Türkiye'nin siyasi kültürünün gereği işte bürokrasiye kendi adamlarını, hemşerilerini yerleştirme, tayin, iş bulma gibi fonksiyonların dışında bir fonksiyonları var olan çıksın belirtsin. Doğrusu bu konuda herkes rahatsız olmayabilir, çünkü hep böyle görmüş. Ha Türkiye'de bu durum her zaman böyleymiş de, böyle bir siyasal kültür varmış da bu sistem değişikliğinden sonra bu daha bir ayyuka çıktı.

SON ÜMİDİMİ DE 31 MART'TA YİTİRDİM

Yıldray Oğur: İstifanıza neden olan esas kırılma neydi?

Mustafa Yeneroğlu: Zaten devamlı uzatmaların uzatmaları içinde kıvranıp duruyorduk. İstanbul seçimleri süreci tabii belirleyici oldu. Çünkü son ümidi de yitirdim. AK Parti'yi doğuran zemin içinde doğmuş bir insan olarak, Tayyip Bey'i de gerçekten seven ve ülke içinde geçmişte çok güzel işler yaptığına inanan, bunun sürdürülmesi gerektiğini düşünen, her gün önümde duran sarsıcı gerçekleri adeta bastıran noktada büyük bir acı içerisindeydik. En az bir yıldan beri böyle devam ediyordu. Düşünün akşam eve geliyorsunuz, dosyalarınızı getiriyorsunuz, sabaha kadar dosya çalışıyorsunuz. Şu insanın meselesine yetişelim diye. İnsan hakları sistematik olarak ayaklar altına alınan bir ülkeyiz. Biz işkenceye sıfır tolerans diye geldik, hukuk devletinde insan kaçırma olur mu? Toplum adeta korku iklimine teslim oldu. Biz kaç defa hukukçu arkadaşlarımızla oturup aciyetimizden dolayı ağladığımızı biliyorum. Milletvekilleri ile görüştüğümde de bana itiraz eden, hukuki gerekçelerimize karşı çıkan kimseyle karşılaşmadım. Bürokratlardan da.

Hatta benim söylediğim şeylerin üzerine onlar, ya sen şunu bilmiyorsun diye 5-10 tane daha koyarlardı.

İstanbul seçimleri sürecinde biz artık kendimizi tanıyamıyorduk. Birde beka söyleminden Öcalan kardeşlere gidiyorsunuz. Her gün adeta yeni bir kabus. Zaten beka söylemi başlı başına bir facia. Düşünün milletin bekasını esas alan ve devletin bekasını da sadece hukukun üstünlüğünde ve çoğulcu demokraside, insan haklarında görerek yola çıkmış bir hareket, insanı ezen bir devlet tasavvuruyla sözde devletin bekası üzerinden korku siyaseti uygulamaya çalışıyor. Bunlar zaten kabul edilebilecek şeyler değil. Bir de bu beka söyleminden çıkıyorsunuz, Öcalan kardeşlere kadar geliyorsunuz. Parti içerisinde zaten İstanbul seçimleri son haftalarından herkes birbirine bakıyordu. İnsanlar zaten sokağa çıkmaya çekiniyorlardı. Çünkü millete ne anlatacaksınız? İnandığınız tüm değerler her gün altüst ediliyor. Benim için bir utanç vesilesiydi. Biz burada katliam görüntülerini yayınlarken, Yeni Zelanda başbakanı her gün Müslümanlara insanlık dersi veriyordu. Tabii rasyonel düzlemde kırılmayı çok önceden yaşamıştım. Ama sonuçta partinin içerisinde doğan, Milli Görüş hareketinden gelmiş bir insanın duygusal bağlarını koparması öyle kolay değil. Ama İstanbul seçimleri sonrası artık ben parti içerisinde bir dönüşümü sağlanabileceğine, özeleştiri kültürün artık geliştirilebileceğine, en son 23 Haziran sonucundan sonra millete anlatamadık söylemi yerine biz bu milleti niye anlamıyoruz anlayışının yerleşebileceğine dair ümidimi yitirdim.

Parti MKYK toplantılarında da baktım ki böyle bir durum söz konusu değil. Bir şey söylediğimiz zaman saygısızlık olarak kabul ediliyor. Söylemediğimiz zaman da kendinizi inkar etmiş oluyorsunuz.

Bakin ben CHP'li Meclis Başkan vekilimiz Levent Gök'e bir geçmiş olsun ziyaretinde buldum, en asgari insani haslettir bu. Sayın Kılıçdaroğlu'yla birlikte Çubuk'ta saldırıya uğramalarından sonra. Bana göre bir Devlet Başkanı'nın Sayın Kılıçdaroğlu'nu evinde ziyaret edip geçmiş olsun dilemesi gerekiyordu. Ben sayın Cumhurbaşkanımıza saygıda kusur etmeden bunu ifade etmeye çalıştım MKYK'da. Tepki gösterdi. Ben bunun üzerine de o zaman ilk olarak istifamı takdirlerine sundum, gereği yapılabilirdi.

Bardağı taşıran damlalardan biri de Anayasa Mahkemesi'nin akademisyenler kararından sonra yayınlanan bir bildiri oldu. O bildirin nereden geldiğini çok iyi biliyorum. Mahkeme kararı üzerine bir bildiri yayınlattırıldı. Anayasa Mahkemesi'ni kınamanın çok çok ötesinde "terörü meşrulaştıran Anayasa Mahkemesi" diye bir bildiri yayınlandı. Bu hukuk devleti anlayışını ayaklar altına almaktır. Hiç saymaktır. O mesele benim için her şeyin bittiği noktaydı. Onun üzerine adli yıl açılışında sayın Cumhurbaşkanımız kuvvetler ayrımını göz ardı ederek kendisini kuvvetlerin üzerinde konumlandırdı.

Zaten sonuçta yargı felç olmuş vaziyette, yasama zaten işlevsiz bir noktada. Yürütmeyi kim denetleyecek? Hiç kimse. 1789 Anayasası'nın galiba 16'inci maddesi "Kuvvetler ayrımını tanımayan bir anayasa, anayasa değildir" der. Türkiye olarak şimdi biz fiilen böyle bir noktaya geldik.

31 Mart seçimleri sonrası isim vermeden MKYK'da aleyhte çalışanların olduğunu beyefendi İstanbul teşkilatı önünde ifade edince ben istifamı yazdım. Ön yazıda da bırakın aleyhinizde çalışmayı en ufak bir güvensizlik söz konusuysa istediğiniz zaman yürürlüğüne koyarsınız diyerek arz ettim. Şimdi Ömer'lerden bahsediyoruz. Sonuçta özeleştirme kültürünü içselleştirmemiş, özeleştirme talebini saygısızlık ve hakaret olarak kabul eden bir ortamda nasıl Ömer'ler gelişsin. Hz. Ömer'in üzerindeki elbise sorulunca kimseyi aşağıladığını okumuyoruz, tam tersi, her an toplumun en alt kesimine inanılmaz bir tevazu içinde hesap veriyor, hayatının her anı özeleştirme dolu.

23 Haziran sonrası MKYK toplantısı benim son MKYK toplantımdı. O MKYK toplantısından sonra sonraki iki MKYK toplantısına katılmadım. Üçüncü MKYK'ya katılıp katılmayacağımı soruyordu arkadaşlar. Katılıp konuşsam saygısızlık, konuşsam kendimi inkar edeceğim. Dolayısıyla orada bulunmayı anlamsız buluyordum. Şunu düşünüyordum; bu ülkede insanlar kaçırılıyor, bu ülkede insanlara işkence yapılıyor. Bu ülkede on binlerce insan haksız yere cezaevinde tutuluyor. Bu ülkede toplanma özgürlüğü diye bir şey kalmamış. Bu ülkede her gün birkaç tane kayyum atanıyor. Bu ülkede her gün bir iki tane gazeteci gözaltına alınıyor. Böyle bir ortamda ben MKYK toplantısına hiçbir şey yokmuş gibi Urfa Sanayi'sinin elektrik meselesini konuşacağım. Veya Muğla'nın şehir girişi levhasına takılacağım. Ve böyle ortamı kabulleneceğim. Peki vicdanıma bunları nasıl kabul ettireceğim, Allah'a nasıl hesap vereceğim. Bunu düşünerek sabah bir istifa mektubu yazdım. Gerekçeli olarak. Hasbi olan feryadını ifade eden bir genç kardeşi olarak yazdım. Sonunda MKYK'dan istifa ettiğimi belirttim. Bunun üzerine MYK toplantısı yapılmış. Toplantıda da tartışılmış. Çok farklı görüşler de olmuş. Arkadaşların birçoğu benim şimdiye kadar partinin ilkelerine aykırı bir beyanımın olmadığını niyetimin partiye zarar vermek olmadığını, sadece ciddi rahatsızlıklar içerisinde olduğumu ve bunun partimin tekrar özüne dönmesi gerektiği noktasında bir duruşumun olduğunu ifade etmişler. Ama sonuçta sayın Cumhurbaşkanımızın kanaati artık siyaseten çok ayrıştırdığımız noktada olmuş ve benim partiden de ve milletvekilliğinden de istifa etmem gerektiğini ifade etmiş. 29'u gecesi beni genel sekreterimiz aradı Fatih Şahin bey arayıp, "parti genel merkezine gelir misiniz" dedi. Bir gün sonra gittim. Dostane bir ortamda kendisi artık hani partinin politikaları ve söylemleri noktasında çok ayrıştırdığımızı bundan sonraki süreçte ayrı kulvarlarda olmamızın da iki taraf için de hayırlı olacağını ifade etti. Ben zaten istifa mektubumun ön yazısında sayın cumhurbaşkanımız arzu ederse partiden de istifa edebileceğimi beyan etmiştim. Görüşme de böyle geçince hay hay dedim. Ne zaman istifa etmemi arzu ediyorsunuz diye sordum. "Mümkün merteye hemen" dedi. "Olur" dedim. Meclise geçtim beni tekrar aradı. "Üstad" dedi, "Cumhurbaşkanımızla görüştüm, milletvekilliğinden de istifa etmeniz istiyor çünkü siz AK Parti listelerinden seçildiniz" dedi. Teşekkür ettim. Bunun üzerine basın toplantısını yaptım. Böyle bir süreç. O gün basın toplantısından sonra içimde tabii bir burukluk vardı ama çok uzun zaman sonrası ben ilk defa büyük bir huzur içinde evime gittim. O hafta sonundan önce mide kanaması geçirmiştik. Stresin sonuçları.

"GÜÇLÜ BİR DEMOKRATİK BLOK OLURSA BEN BU BLOKA DESTEK VERİRİM"

Elif Çakır: Peki milletvekilliğinden de istifa edecek misiniz?

Mustafa Yeneroğlu: Milletvekilliğimden istifa etmemem gerektiğine karar verdim. Çok ilginçtir bütün partilerden ve kendi partimden de sayısız milletvekili beni bu konuda aradı, "Kesinlikle böyle bir şey yapamazsınız bu çok yanlış bir şey olur, bunu size söyleyenlerin demokrasi anlayışı da ayrıca bir tartışma konusu. Ama böyle bir istifa Türkiye'de yeni bir teamül ortaya koyar. Sizden sonraki arkadaşlarda da böyle bir dayatma olur" dediler.

Ahmet Taşgetiren: Peki nasıl tepkiler geldi istifanıza?

Mustafa Yeneroğlu: Çok olumlu tepkiler geldi. Yüzde 99'u destek mahiyetinde. Çok samimi ve değerli bulduğum eleştiriler de aldım. 4 binin üzerinde mesaj aldım. Whatsapp üzerinden gelenlerin tamamına daha cevap veremedim.

Ahmet Taşgetiren: Peki bundan sonra ne yapacaksınız, yeni oluşumlarla münasebetiniz var mı?

Mustafa Yeneroğlu: Ben siyasete girdiğimden beri Türkiye'nin tüm siyasi renkleriyle çok yakın ilişki ve irtibat içerisinde oldum. Türkiye'nin siyaset kültürüne çok temelli eleştirilerim var. Bundan sonra yatay siyaseti, hamaset yerine rasyonel dili esas alan, öz eleştiriyi ezen dava söylemi yerine uygulama ile kendini gösteren, kişi hareketi yerine katılımcı, çoğulcu bir kadro hareketi ile insan onurunu haysiyetini olmazsa olmaz gören, hesapsız bir biçimde savunan, gerçekten Türkiye'de yaşayan her bir ferdi özel, özerk ve özgür kabul eden, demokrasi çitasını Aleviler söz konusu olduğu zaman da atlayabilen, Kürt sorunu karşısında tutum alabilen güçlü bir demokratik blok olursa ben bu bloka destek veririm.

Yıldıray Oğur: Görüyor musunuz öyle bir şey?

Mustafa Yeneroğlu: Türkiye’de şu anda merkezde çok ciddi bir boşluk var. Türkiye’nin değerlerini, renklerini temsil edebilecek, böyle tüm renkleri de bir potada eritelim de değil, o renklerin tamamını bir mozaik gibi canlı tutmayı amaçlayan özgürlükçü, çoğulcu bir duruşu kastediyorum. Toplumun bu noktaya geldiğini düşünüyorum ben. Çünkü artık kurtarıcı anlayışının Türkiye’yi nereye götüreceğini, nasıl büyük felaketlerle karşı karşıya bırakabileceğini toplum görüyor. Bu siyaset tarzının yürümesinin mümkün olmadığını toplum daha da net görecek. Bunu en son Ankara da İstanbul da gösterdi. Toplum bir kişiyi seçmekten daha ziyade hayatın tüm alanlarına müdahale etmeye çalışan ve iradesini ezen bir olguya tepki gösterdi. Devlet kendisi için var olmadığını, milletin haysiyeti ve huzuru için var olduğunu hatırlatmak adına demokratik bir duruş sergiledi. Bu tutumu maalesef AK Parti olarak doğru okuyamadık. Okuyamadığımız için de şu anda çok daha kötü noktalara gidiyoruz. Türkiye’nin daha fazla otoriterleşmemesi için güçlü ve demokratik bir blokun mutlaka ve mutlaka en kısa zamanda siyaset arenasına çıkması gerektiğini düşünüyorum. Böyle bir yapıya destek vermesem şimdiye kadar söylediklerimi inkar etmiş olurum.

Ahmet Taşgetiren: Demokratik blok ifadesini biraz daha açabilir misiniz?

Yeneroğlu: Yani sonuçta öyle bir noktaya geldik ki, artık Türkiye bundan sonra birbiriyle iletişimi bile asgari düzeyde tutan dindarlar, dindar olmayanlar, Türk milliyetçileri, Kürt kimlikçi uçlar şeklinde gidemez. Herkes bir vicdan muhasebesi yapmak durumunda. Nazım Hikmet’in belirttiği gibi ‘Bir ağaç gibi tek ve hür ve bir orman gibi kardeşçesine’ yaşayabiliriz. Her birimiz ötekini eşitimiz kabul eden, başkasının hak ve özgürlüğü çiğnendiği zaman kendi hak ve özgürlüklerimiz çiğnenmişçesine karşı çıkan ortak bilinci ortaya koymalıyız. Ancak bu şekilde her türlü vesayetten sığınan çoğulcu demokratik bir kültür geliştirebiliriz. Demokrasiden kastım da bu. İnsanların temelde eşitliğini, özerkliğini kabul eden, çoğulcu katılımcı bir demokratik düzenin Türkiye’nin geleceği için olmazsa olmaz olduğunu kavrayan hareketlerin bundan sonra şansı var. Toplumda gri tonlar artıyor, gençler ideolojik bağınazlığa prim vermiyor. Bakın Ekrem İmamoğlu’na oy veren 30 yaşın altındaki gençlere baktığımızda, öncelikli olarak işsizlikten dolayı oy verdiklerini söylemiyorlar. Korktuklarını ifade ediyorlar. Maalesef ülke bir korku cumhuriyetine dönüşmüş durumda şu anda. Ülkenin en temel problemi bu. Ülke bu korku ikliminden bir an önce çıkması lazım. Korku üstünden siyaset dönemi bundan sonraki süreçte bana göre kapandı. Türkiye’ye ümit veren, Türkiye’nin çoğulcu yapısına riayet edeceğini ortaya koyan hareketler başarılı olacaktır bundan sonra. Bir ülkede demokratik kültürün gelişebilmesi için toplumun her bir bireyi birbirini ahlaken eşit kabul etmeli. Herkesin bu toplum içerisinde tüm renkleriyle var olma hakkını temelde olmazsa olmaz olarak ilke edinmesi lazım. Ama maalesef ciddi açmazlarımız var. Mesela söz konusu olan Aleviler olduğunda ne deniliyor, “Bunlar Alisiz Aleviliği savunuyor”. Öyle veya değil, fakat demokratik hukuk devleti bir inanca mensup olan insanların inancını sorgulayamaz, tartışamaz, belirleyemez, beyanı esas alır ve özgürlüğünü temin eder. Devletin tek görevi budur.

“KHK’NİN ÇOK CİDDİ FACIALAR DOĞURDUĞUNU...”

Ahmet Taşgetiren: Bireysel özerkliği biraz açabilir misiniz?

Mustafa Yeneroğlu: Yani bir grubun içindeyseniz, o türdeşliğin dışarıya yansiyacak şekli dışında bireysel bir eylem içine girdiğinizde, durun kalabalıklar dediğinizde sizi hemen dışlayan, ihanetle suçlayan, başka grupların sözcülüğüne indirgeyen, hak, hukuk en temel insan hakları meselesi bile söz konusu olsa, “bak sen başkalarını sevindiriyorsun bu söylemekle” diyen ve bu anlamda özeleştirici ve eleştirel aklın ucundan bile geçmeyen, Müslümanlarda hakim olan kollektivist, tekilci bir ahlaki kastediyorum. Tabi bu Türkiye’de diğer kesimlerde de aynı. Sistemin demokratik olmaması, muarızın ve muhalifin de demokratik bir kültürle donanmasını engelliyor ve tekilci bir ahlaki teşvik ediyor. Bir Müslüman Allaha fert olarak hesap veriyor. Allah’a fert olarak hesap veren bir Müslüman’ın nasıl olur da bir grubun türdeşi olmak ötesinde, özerk olarak, fert olarak söyledikleri ezilebilir, bastırılabilir? Neden bugün iktidarın çok ciddi insan hakları ihlallerine sesini çıkaran bir kanat önderi yok? O kadar cemaat var, neredeler? Veya bir STK’nın etkin konumunda biri olarak neden konuşmuyor? Yapanlar neden dışlanıyor? Bu kişi Müslüman ahlakına göre doğru mu söylüyor, yanlış mı söylüyor hususu sorgulanmadan, bu kişinin eylem biçimi bugün iktidarda olan bizim arkadaşlarımıza zarar veriyor, dolayısıyla buna hayat hakkı tanımamalıyız noktasına kolayca gelinebilir.

Yıldırım Oğur: Bunun son örneği Bülent Arınç’ın KHK açıklamasıydı, onun hakkında ne düşünüyorsunuz?

Mustafa Yeneroğlu: Yani ben KHK’nın kendisinin facia olduğunu söylemem ama KHK’nın çok ciddi facialar doğurduğunu çok net olarak ifade edebilirim. Çünkü KHK faciadır şeklindeki bir cümle o zaman ki şartları göz ardı ediyor. O gün devlet tüm kurumlarıyla 250 insanımızın şehit edilmiş olduğu bir ortamda milletin sokağa çıkmaması durumunda bugün Türkiye totaliter bir zihniyet tarafından yönetilecekti. Dolayısıyla devletin içinde paralel devlet yapılanması olarak inanılmaz bir şekilde örgütlenmiş ve devleti bürokrasisinden çok daha güçlü olan bu yapının ortadan kaldırılması için ideal hukuk normlarının dışına çıkılması bir zorunluluktu. Olağanüstü bir durumdu; olağan üstü bir dönemde devlet kendi varlığını ve demokrasisini korumak için bunu yapmak zorundaydı. Ancak bu bilemediniz 1 yıllık bir dönem olur. O dönem sonrasında ilgili sürecin normalleştirilmesi gerekirdi. Normalleştirilme sürecinde tekrar hukuk devletinin mekanizmaları işler hale getirilmeliydi. Kurum kanaatiymiş gibi saçma sapan içi boş gerekçesiz değerlendirmelerle insanlar sosyal ölüme mahkum edilmemeliydi. Edildiği takdirde de telafi edilmesi gerekirdi. İtibarları iade edilmesi gerekirdi. Benim için çok acı bir olaydı: 6 yaşındaki kızım “Baba bana hiç zaman ayırmıyorsun” deyince kızımla Ankara’da bir lunaparka gittik. Orada işte papağanlarla falan fotoğraf çektiriyorduk. Fotoğrafları seçiyorsunuz. Baktım biri “Mustafa bey buradan seçebilirsiniz” dedi.

Şaşırdım tabii. "Siz beni tanımazsınız ama ben sizi tanıyorum" dedi. Yüzü kızardı, gözü yaşardı. "Tanışalım" dedim "siz kimsiniz" dedim. "Ben cumhuriyet savcısıyım" dedi. Bir şey diyemedim. "Benim burada olmam benim ayıbım değil, sizin ayıbınız" dedi. Eşim de ordaydı, herkes ağlamaya başladı. Ben kendimi zor tutuyorum. Dedi ki "11 ay tutuklu kaldım ve çocuğumu çocuk esirgeme kurumuna veriyorlardı. Babamın ve kız kardeşimin cenazesine gidemedim" dedi. Araştırdım birinci mahkemede beraat ediyor. İkinci mahkemede de beraat ediyor. İki yıldır Yargıtay'da dosyası bekliyor. Eşi de hakim. Samsun'dan Ankara'ya gelmiş. 2 bin 500 liraya sigortasız şekilde hayatta tutunmaya çalışıyor. FETÖ'nün uzağından da geçmemiş. Tek sebebi zamanında HSYK seçimlerinde demişler ki "şuna oy vereceksin" o da "hayırlısı olsun değerlendiririz" demiş. Bunu isteyen şu anda da bir ilin başsavcılığını yapan savcı. Başkaları da bu şekilde kaç insanın hayatını mahvetmiştir.

CUMHURBAŞKANLIĞI SİSTEMİNE MAALESEF DESTEK VERDİM

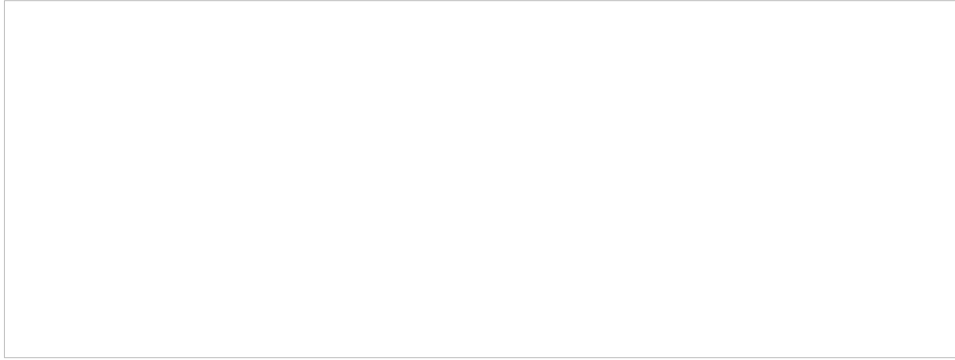
Elif Çakır: Cumhurbaşkanlığı sistemine Meclis'te destek verdiniz değil mi?

Mustafa Yeneroğlu: Bugünden bakınca maalesef. O zaman 15 Temmuz psikolojisi çok güçlüydü tabii.

Elif Çakır: Peki şu anda ne düşünüyorsunuz?

Mustafa Yeneroğlu: Prensip olarak başkanlık sisteminin tartışılabilceğini sonuçta kıta Avrupa'da sosyalizasyonunu edinmiş biri olarak Türkiye'nin çok kültürlü çoğulcu yapısını parlamenter sistemin daha uygun olduğunu düşünüyorum. Şu anki haliyle başkanlık sisteminin sürdürülebilir olmadığını düşünüyorum. Türkiye'nin her şeyden önce korku duvarlarını aşması, konuşabilir hale gelmesi gerekiyor. Bunun için hukukun üstünlüğüne dönülmesi gerekiyor. Denetimi askıya alan, tüm yetkileri bir yerde toplayan bir sistemin sürdürülemeyeceği aşikar. Kuşatıcı bir revizyon zorunlu.

Odatv.com

Mustafa Yeneroğlu

istifa

AKP

arşiv

İletişim

Haber Merkezi: 0 216 449 32 00

Faks: 0 216 449 32 00

Mail: info@odatv.com

İletişim

Künye

Gizlilik Sözleşmesi ve Koşullar

Mobil Uygulamalar

Reklam

Reklam: 0 216 449 32 00

reklam@odatv.com

© 2021, Oda TV. Tüm haklar saklıdır.

ANA SAYFA

YAZARLAR

VİDEO

FOTO GALERİ

ARŞİV

KATEGORİLER

